

Sacharja 4

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ ἐξήγειρέν με δὲ τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἀνθρωπος ἐξ ὑπνου αὐτοῦ

2 καὶ εἶπεν πρός με τί σύ βλέπεις καὶ εἴπα ἑώρακα καὶ ἴδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἐπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἐπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς

3 καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπάδιου καὶ μία ἐξ εὐωνύμων

4 καὶ ἐπηρώτησα καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ λέγων τί ἐστιν ταῦτα κύριε

5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρός με οὐ γινώσκεις τί ἐστιν ταῦτα καὶ εἴπα οὐχί κύριε

6 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρός με λέγων οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς ζοροβαβέλ λέγων οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ισχύι ἀλλ' ἦν πνεύματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ

7 τίς εῖ σύ τὸ ὅρος τὸ μέγα πρὸ προσώπου ζοροβαβέλ τοῦ κατορθῶσαι καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἵστητα χάριτος χάριτα αὐτῆς

8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

9 αἱ χεῖρες ζοροβαβέλ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτὸν καὶ ἐπιγνώσῃ διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ

10 διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς καὶ χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ ζοροβαβέλ ἐπτὰ οὗτοι δρθαλμοὶ κυρίου εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν

11 καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἴπα πρὸς αὐτόν τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὕται αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων

12 καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἴπα πρὸς αὐτόν τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶν τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς

13 καὶ εἶπεν πρός με οὐκ οἶδας τί ἐστιν ταῦτα καὶ εἴπα οὐχί κύριε

14 καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ δύο νίοι τῆς πιότητος παρεστήκασιν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς